

Generalsekretærens rapport samt resolutionen om ændring af procedurereglerne blev henholdsvis taget til efterretning og vedtaget uden afstemning i plenarforsamlingen den 18. december 1967 (res. 2323).

Udvalget vedrørende indkaldelse af en konference til revision af pagten.

(Dagsordenens punkt 26).

Ovennævnte udvalg, der blev oprettet under 10. generalforsamling, og som består af samtlige medlemsstater, fik senest forlænget sit mandat for 2 år under den 20. samling.

Udvalget afgav en kort beretning, der indeholdt et resolutionsforslag, hvorefter udvalget skal opretholdes, og hvorefter værket „Repertory of Practice of United Nations Organs“ fortsat skal holdes à jour. Plenarforsamlingen vedtog på sit møde den 5. december 1967 uden debat resolutionen (res. 2285) med 85 stemmer for, ingen imod, medens 9 afholdt sig fra at stemme (de kommunistiske lande).

Efter afstemningen udtalte Sovjetunionen i en stemmeforklaring, at FN-pagten indeholdt alle de nødvendige midler, for at organisationen kunne udgøre et effektivt redskab til fredens bevarelse. Når FN alligevel ikke var i stand til at opretholde fred og sikkerhed, var det således ikke pagtens skyld, men visse landes holdning og optræden som f. eks. USA i Vietnam, Portugal i Afrika osv. Sovjetunionen så derfor ingen grund til at ændre pagten eller nogen anledning til at indkalde en konference med henblik herpå og havde derfor afstået ved afstemningen.

Spørgsmålet om at holde yderligere konferencer om den fredelige udnyttelse af atomenergi.

(Dagsordenens punkt 27).

Efter at FN's videnskabelige komité enstemmigt havde anbefalet afholdelse af en 4. international konference om den fredelige udnyttelse af atomenergi, fremlagde Canada et i samarbejde med USA udarbejdet resolutionsforslag, hvorefter nævnte konference

bør holdes under FN's auspicer og med den størst mulige deltagelse fra IAEA's side.

I henhold til resolutionsforslaget opfordres FN's generalsekretær, med bistand fra FN's videnskabelige rådgivende komité og i samarbejde med IAEA og efter konsultation af vedkommende særorganisation at udarbejde planer for konferencens afholdelse i 1970 eller 1971, herunder udkast til dagsordenen. Det henstilles at stille mod en konference af noget kortere varighed end de tre tidligere konferencer.

Hvideruslands repræsentant fandt forslaget acceptabelt som helhed, men fandt en mangel på universalitet i kredsen af lande, der påtænkte indbudt til konferencen. Han foreslog derfor sammen med Burundi, Congo (Brazzaville) og Guinea, at indbydelser i resolutionsteksten blev udvidet til at omfatte alle stater. Ændringsforslaget blev forkastet med 31 stemmer for, 46 imod (vestlige og latinamerikanske lande), medens 16 afstod (væsentlig afrikanske lande).

Plenarforsamlingen vedtog den 13. december 1967 resolutionsforslaget (res. 2309) med 86 stemmer for, ingen imod, medens 4 afstod.

Sydvestafrika.

(Dagsordenens punkt 64).

Spørgsmålet om Sydvestafrika blev behandlet direkte i plenarforsamlingen, medens høring af petitionærer om samme spørgsmål var henlagt til 4. udvalg. Af praktiske grunde er plenarforsamlingens behandling af spørgsmålet omtalt nedenfor i kapitel X vedrørende koloniproblemerne, der sædvanligvis drøftes i 4. udvalg.

Genoprettelse af Folkerepublikken Kinas lovlige rettigheder i FN.

(Dagsordenens punkt 93).

Ovennævnte spørgsmål blev sat på dagsordenen på begæring af Albanien, Algeriet, Cambodja, Congo (Brazzaville), Cuba, Guinea, Mali, Rumænien og Syrien. Som motivering for forslaget anførte de nævnte lande, at det strider mod universalitetsprincippet — et af verdensorganisationens grundlæggende principper — at forhindre Folkerepublikken Kina med sine mere end